

محمد مدرس*

به یاد یار

رفتی و مانده نقش تو بر لوح جان هنوز
در دل غم و بدیده سرشکی روان هنوز
در گوش من هنوز طنین صدای تُست
اندر فضای سینه هنوز هوای تُست
در دیدگاهم آن لب شکر فشان هنوز
اندر فضای سینه هنوز هوای تُست
وان بزم عارفانه رشک جنان هنوز^۱

* از دوستان نزدیک زنده یاد، دکتر روشن ضمیر

۱. اشاره است به محافل ادبی که گاه بگاه بنابه دعوت روانشاد جناب دکتر
مهدی روشن ضمیر در منزل ایشان واقع در فردیس کرج تشکیل می شد؛ یادش
گرامی باد.

«وای از این جور و تطاول که در این دامگه است
آه از آن سوز و نیازی که در آن محفل بود» حافظ

چون زورق شکسته به دریای ماتمت
آنسان گم، ز خویش نیابم نشان هنوز
اشک و غم است و حسرت و حرمان که بی دریغ
از چارسو گرفته مرا در میان هنوز
برخیز و سر زخاک برآور ببین که چون
اندوه تو گرفته ز یاران امان هنوز
گامی بنه به محفل دلدادگان خود
بنگر همه به شیون و در الأمان هنوز
تورفتی و رهیدی از این آشیان غم
ماندیم ما، اسیر درین خاکدان هنوز
ای از فروغ حُسن توروشن، ضمیر ما
وی از شرار جام تو آتش بجان هنوز
«روشن ضمیر^۱! ای بُت عیّار نکته دان
ای کِلک عنبرین توأم حرزِ جان هنوز
ای نظم تو ز لطف، مثالِ نسیم صبح
وی نَثِر تو چو چشمۀ آب روان هنوز

۱. شادروان دکتر مهدی روشن ضمیر که در دهم خرداد ۱۳۷۸ هش ساعت یازده شب در بیمارستان سجاد تهران به جهان باقی شتافت و جسد پاکش به زادگاهش (تبریز) منتقل و در مقبرة الشعرا در جوار دوست دیرینش شهریار و سایر مفاخر بزرگ علمی و ادبی بخاک سپرده شد.

۱. «یاد^۱» توکی ز خاطر «یاران^۲» بدر رود
 ای یاد تو بخاطر ما جاودان هنوز
 نوری دگر نمی‌دهد از شرق آرزو
 گوئی که بسته‌اند رو خاوران هنوز
 ۲. رفتی بدان «دیار^۳» که «خوبان^۴» حضرتش
 چون هاله‌ای گرفته ترا در میان هنوز
 قطران^۵ و مغربی^۶ و ظهیرت^۷ به پیشواز
 چنگی به چنگ، دف بکف و نعمه‌خوان هنوز
 ۸. خاقانی^۸ و همام^۹ و هراتی^{۱۰} و شهریار
 پروانه‌وار دور سرت پرزنان هنوز

۱ و ۲. «یاد یاران» و «دیار خوبان» مجلّداتی هستند از دوره تقریباً ده جلدی «گلگشت» تألیف روانشاد روشن‌ضمیر ضمناً «دیار خوبان» تلویحاً اشاره است به مقبرة الشّعراء تبریز مدفن استاد، که عده‌ای از اساتید و بزرگان علم و ادب و عرفان در بستر آن آرمیده‌اند.

۳. قطران تبریزی محقق و شاعر معروف، متوفی ۴۶۵ هق.

۴. محمد شریف مغربی شاعر و عارف نامی متوفی بسال ۸۰۹ ق.

۵. ظهیر فارابی متوفی بسال ۵۹۸ هق.

۶. خاقانی شیروانی متوفی قرن ششم هجری.

۷. خواجه همام تبریزی شاعر معروف وفات بسال ۷۱۳ هق.

۸. مولانا احمد هراتی از اجلّه عرفان که در جوار بابا مزید مدفن است.

۹. خلد آشیان، سید محمد حسین بهجت تبریزی (متخلص به شهریار) که بی‌نیاز از معرفتی می‌باشد.

وقت تو خوش ببزم حیرفان نکته سنج
 وان عارفان اهل دل و نکته دان هنوز
 مایم و سرسرده بسوادی اندُهت
 چون مرغ پرشکسته بی آشیان هنوز
 دانم که این چکامه نه درشان تُست لیک
 غمنامه ایست زین دل غم آشیان هنوز
 این شعر نیست، شعله قلبی تپنده است
 کو سرکشان گرفته ره کهکشان هنوز
 این هدیه از «مدرّس» در داشنای تُست
 ای نام تو هماره مرا برابر زبان هنوز
 تهران - ۱۳۷۸/۲/۲۸

پژوهشگاه علوم انسانی و مطالعات فرهنگی
 پرتال جامع علوم انسانی